

trast

tenir algun sistema de defensa armada?

Sobirania per fer les paus

Martí Olivella

Director de NOVA-Centre per a la Innovació Social

Una Catalunya independent ha de tenir un bon sistema de seguretat per protegir-se dels riscos i les amenaces reals que enfronta la seva població (o que probablement podria patir en els pròxims 50 anys). Tothom coincideix que, avui, no hi ha cap risc o amenaça d'invasió armada de Catalunya per part d'un altre Estat. I, si hi fos, difícilment podria fer-hi front amb un exèrcit petit i novell. Per tant, si la funció de l'exèrcit és la defensa del territori, Catalunya no ha de tenir un sistema de defensa armada.

Ara bé, si la població de Catalunya decideix tenir un Estat independent, aquest només ho serà si és reconegut per altres estats. Els més poderosos poden posar com a condició que Catalunya "contribueixi a la seguretat comuna". I és obvi que la contribució a la seguretat entre els pobles de la terra no ha de ser forçosament per la via militar ni armada.

Una Catalunya sense exèrcit pot ser pionera d'un món sense guerres, en la mesura que la seva contribució a la seguretat internacional sigui amb personal i recursos civils per encarar les causes dels conflictes armats, per ajudar a fer les paus i per a la reconstrucció postbèl·lica. Tenim dues opcions: estar a la cua dels estats que tenen exèrcit o ser dels primers que contribueixen a la pau i la seguretat amb nous mitjans més adequats a fer front als riscos i les amenaces reals: amb prevenció, diplomàcia, cos civil de pau, ajuda humanitària i d'emergències, reconstrucció...

Ara bé, la condició de "contribuir a la seguretat comuna" potser vol dir fer despesa en la indústria militar! "Si voleu que us reconeguem, cal passar per la caixa de la compra d'armament!". Bé, si fos així -que trist-, podem adquirir aparells de doble ús (policial i d'emergències) per ser el país amb els millors sistemes de rescat, emergències, ajuda humanitària... Fariem despesa per a uns objectius nobles i de molta més utilitat, pràctica immediata.

Si no ens cal un sistema de defensa armada per defensar-nos d'una invasió, hem de participar en operacions militars de coalicions amb interessos sospitosos o protegir-nos d'altres amenaces violentes com el terrorisme? Doncs, amb un exèrcit segur que no. De què han servit els exèrcits més poderosos del món (EUA, Rússia, el Regne Unit, França...) per evitar els atacs terroristes a les seves capitals? El terrorisme no es combat amb exèrcits! Es combat no fomentant-lo, prevenint l'extremisme violent, en el camp de batalla d'internet, amb serveis d'intel·ligència, policia i justícia eficients i ben dotats. També amb una democràcia participativa, plena; amb una societat i un món equilibrats, amb cohesió social interna i internacional. Invertir en tot això sí que és invertir en veritable seguretat humana. I, en això, podem ser els capdavanters.

Creure que no pot haver-hi un Estat sense exèrcit és com creure que un país no pot aconseguir la independència per la via noviolenta i democràtica. Si aconseguim la independència amb la força del poble, només serà amb aquesta força que la mantindrem i defensarem. La idea que, amb un exèrcit, serem respectats és una rêmora del passat. Serem reconeguts i estimats per molts pobles i estats del món si no ens afegim al club dels poderosos, si no som una amenaça per a ningú, si ens posem al servei dels fonaments de la pau, l'equitat i la seguretat humana local i global.

Començar un nou Estat sense exèrcit és possible; desmuntar un exèrcit existent, quasi impossible. Catalunya serà un Estat de pau o no serà. ●

Tothom coincideix que, avui en dia, no hi ha cap risc o amenaça d'invasió armada de Catalunya

Serem reconeguts i estimats per molts pobles i estats del món si no ens afegim al club dels poderosos

